

denne Grænse, maa finde sig i at gaa ned til at være Brevsamlingssted, derved bliver det lige for alle.

Ivar Børendsen: Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) har ganske Ret i, at Lønningsudvalget og Finansudvalget aldrig vilde være gaaede ind paa den omtalte Slags Lønningsanomalier, hvis det havde forstaaet dem, og Spørgsmaalet var blevet fremlagt klart for Udvalget, men Sagen er, at det skete i Hastværk. Lønningslovene af 1908 bleve til sidst gennemførte i overordentlig stærkt Hastværk, saa stærkt, at Etablernes Lønningsudvalg, hvoraf jeg var Medlem, og som i det hele blev behandlet som Kvaksalvere, der vilde blande sig i de bestaltede Medicinmænds Arbejde, kom akkurat en Postdag for sent med deres Forslag. Vi havde udarbejdet baade Beregninger og Skalaer, hvorefter Afkortningsbestemmelserne kunde give de samme Beparelser, som baade Rigsdagen og Regeringen ønskede, men paa et rationelt Grundlag, nemlig saaledes, at alle kom til at deltage i Afkortningen, og den højtskattede Formand for Lønningsudvalget, det daværende Medlem for Bornholm, Blem, var ganske enig med os deri, men fordi vi havde været holdte udenfor, hvad der foregik, havde vi faaet Opgaven saa sent at vide, at vi kom en Postdag for sent med vort Forslag. Følgen deraf var, at den irrationelle Form for Afkortning blev bestaaende. Derfor maa det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) ikke med en saadan Sikkerhed forsikre, at der ikke er andre end de 22 Postpakkemestre, der have lidt paa denne Maade. Jeg tør vel ikke i dette Øjeblik sige, at det er Tilfældet, men der er dog 3 Skibsofficerer under Statsbanerne, hvis Forhold jeg tror ere lige saa irrationelt ordnede og af samme Grund, og det er meget muligt, at der er enkelte andre endnu. Det hele kom af Hastværket og deraf, at de, som virkelig kendte Forholdene til Bunds, hvad ingen kunde forlange, at Lønningsudvalget og endnu mindre, at hele Folketinget skulde kunne, bleve holdte ude, og det bleve de fra den første Dag, Lønningskommissionen blev nedsat, under Forhandlingerne i Ministeriet, under Forhandlingerne i Lønningsudvalget, og til den Dag, Loven var gaaet igennem, en god og forsvarlig Lov, men med Anomalier, som kunde have været undgaaede.

Wenzel Neergaard: Paa Indenrigsministeriets Budget findes et Beløb af 6,000 Kr. til Tilsyn med udenlandske Arbejdere ifølge

Loven af 21. August 1908. Ud fra dette udtalte det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) sig i Gaar meget udførligt om hele Spørgsmaalet angaaende Indførsel af fremmed Arbejdskraft her i Landet, og det ærede Medlem svævede i det Foredrag, han holdt om denne Sag, meget vidt omkring. Det ærede Medlems Foredrag var meget stærkt agitatorisk farvet, og paa de Omraader, hvorpaa det ærede Medlem kom ind, idet han gik ud fra Spørgsmaalet om fremmed Arbejdskraft, skal jeg ikke inklade mig paa at følge ham. Kun skal jeg sige til det ærede Medlem, at der ifølge det Foredrag, han holdt, syntes hos det ærede Medlem at være til Stede en stærk Grad af Uvillie mod alt, hvad man kan henføre under Betegnelsen det større Landbrug. Ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at hver Gang det ærede Medlem nævndede Proprietærer og Godsejere, var det med en saadan Klang i Stemmen, at man meget tydelig fornå, at det ærede Medlem ansaa denne Del af vore Medborgere for mindre agtværdige Personer, ansaa dem for en Samfundsklasse, man ikke turde sætte under samme Synsvinkel som den Klasse, der drev det mindre Landbrug. Jeg tror, at det ærede Medlem her har skudt meget betydelig overt Maalet. Det forekommer mig, at man kan tage ganske naturligt og sindigt paa den Ting, og jeg henstiller til det ærede Medlem, at vi fremtidig, naar vi diskutere dette Spørgsmaal, gaa ud fra, at de, som drive det større Landbrug, det være sig Proprietærer eller Godsejere, ere Samfundsborgere ligesom alle andre og samme Vilkaar undergivne, og at der blandt disse findes dygtige, hæderlige og udmærkede Folk, medens der naturligvis ogsaa som i enhver Stand kan findes Folk, som ere mindre dygtige, og som i mindre Grad forstaa de Pligter, der følge med deres Stilling. Ganske det samme Synspunkt ønsker jeg at anlægge overfor dem, der drive det mindre Landbrug.

Naar det ærede Medlem synes at gaa ud fra som noget fastslaaet, at det større Landbrug i Almindelighed drives daarligere her i Landet end det mindre, tror jeg, at det ærede Medlem mangler tilstrækkelige Forudsætninger til at kunne bedømme dette. Hvis det ærede Medlem havde fulgt med i Landbrugets Udvikling her hjemme, vilde han tværtimod have erkendt, at de Fremskridt, som i det sidste hundrede Aar ere foregaaede paa Landbrugets Omraade, i meget væsentlig Grad netop skyldes Eksem-